

Od Redakcji

„Do trzech razy sztuka” – stwierdza popularne polskie przysłowie, namawiając nas wszystkich do wytrwałości mimo porażek. Jednakże przytaczając to porzekadło na łamach „Etnomuzykologii Polskiej” nie mam na myśli żadnych potknięć. Liczę natomiast na skoncentrowanie myśli czytelników na niewątpliwym dokonaniu Redakcji, jakim było opublikowanie mimo wszelkich przeciwności już po raz trzeci nowego numeru naszego czasopisma. Numer ten jest jednocześnie kolejnym dokumentem aktywności naukowej członków Polskiego Seminarium Etnomuzykologicznego oraz świadectwem dwóch corocznych spotkań naukowych tej już siedmioletniej organizacji działającej obecnie pod przewodnictwem dr Weroniki Grozdew-Kołacińskiej.

Tom rozkłada się na dwie części tematyczne. Otwiera go tekst niżej podpisanego, który traktuje o pokoleniu, z inicjatywy którego utworzono Polskie Seminarium Etnomuzykologiczne, i które stanowi siłę napędową stowarzyszenia. Dlatego też w tekście tym nie poprzestano wyłącznie na podstawowych informacjach, danych statystycznych i charakterystykach, ale przede wszystkim oddano głos samym młodym etnomuzykologom, aby mogli opowiedzieć o swoich motywacjach, działaniach i zamiarach. Przedmiotem drugiego tekstu, autorstwa Bożeny Muszkalskiej, stały się przemiany koncepcji badawczych w etnomuzykologii ostatnich dekad wobec wzrostu znaczenia problematyki wielokulturowości i międzykulturowości. Tekst ten dobitnie podkreśla wzrost znaczenia w naszej dyscyplinie zagadnień, takich jak: migracja, interakcja, dialog i komunikacja międzykulturowa. Blisko tej tematyki pozostaje artykuł Łukasza Smolucha, podejmujący problematykę roli niektórych gatunków *world music* dla kształtowania, czy też wyrażania tożsamości diaspor. Jest to również okazja dla polskiego czytelnika do zapoznania się ze zjawiskami, takimi jak: *rai*, *bhangra*, czy też *oriental hip-hop*. Z tekstem Bożeny Muszkalskiej powiązany jest również artykuł Marii Szymańskiej-Ilnata będący wynikiem jej badań na Sumatrze. W tym wypadku tak bardzo odmienny od europejskich system organizacji życia społecznego posłużył jako pretekst do rozważań na temat międzypokoleniowej transmisji tradycji muzycznych. Kolejne cztery teksty stanowią niesformalizowaną część drugą numeru, w całości poświęconą zaniedbanemu w polskiej etnomuzykologii zagadnieniu rodzin muzykujących. I tak Barbara Śnieżek swój artykuł poświęciła Helenie i Wiktorowi Gołębiom – twórcom zespołu Familia z Rudołowic w województwie podkarpackim.

Następnie Michalina Janaszak i Karolina Dziubata przedstawiły dorobek działalności kapeli rodziny Orlików z wielkopolskich Szamotuł. Z kolei Katarzyna Zedel posłużyła się przykładem Rodziny Adamczyków z doskonale jej znanego pogranicza Radomskiego i Kieleckiego. Całość zamyka artykuł Marty Wrony omawiający południowo-mazowiecką, wielopokoleniową orkiestrę „Esta”. Zapraszamy do lektury!

W imieniu Redakcji –

Tomasz Nowak